

Καὶ φωνάζει τόσον δυνατά, ὥστε γίνεται ἀμέσως ἐπιστράτευσις περιέργων, κατὰ τὸ πλεῖστον χασομέρηδων καὶ χαμινίων.

Καὶ σᾶς δίδει ἀμέσως τὸ στρατηγικὸν *plan* τῆς μάχης, ἡ ὁποία ἔγεινε εἰς τὸ... κεφάλι του. Σᾶς ἀφίνει χάσκοντα καὶ διευθύνεται εἰς ἄγραν νέου θύματος.

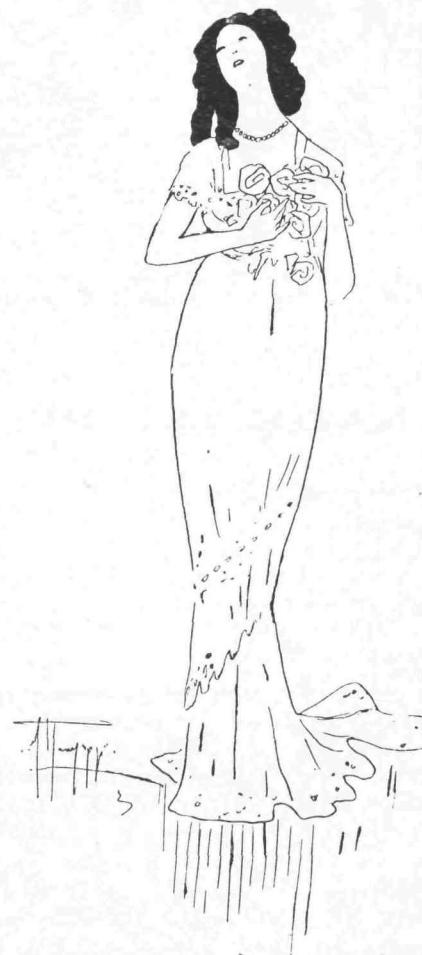
Γυρίζει ὅλην τὴν ἡμέραν, περιοδεύει εἰς ὅλα τὰ νυκτερινὰ κέντρα. Σχεδὸν δὲν κοιμᾶται. Καὶ διαρκῶς λέγει, ἀφήγειται, βεβαιώνει εἰδήσεις. 'Αν τὸν ἑρωτήσετε ποῦ ἔμαθε τὰς εἰδήσεις αὐτάς, συσπῆ τὰ βλέφαρα, ἀνακινεῖ τὴν κεφαλήν, συνοφρυνοῦται καὶ φέρει τὸν δάκτυλον εἰς τὰ χειλή, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Ἀρποκράτους, ὃσαν νὰ σοῦ λέγῃ : «Τὰ ξεύρω ἀπὸ ὑψηλὸν πρόσωπον, εἶνε μυστικόν, δέν κάνει νὰ τὸ μάθῃ ὁ κόσμος ὅλος».

Τοιουτοτρόπως πρὶν κηρυχθῆ ὁ πόλεμος, αὐτὸς τὸν ἐκήρυξε δεκάκις. "Όλαι αἱ ἀψιμαχίαι, αἱ μάχαι ἔχουν ἐν τῷ προσώπῳ του τὸν προάγγελον, τὸν προφήτην, πάντοτε ὄμως... μετὰ Χριστούν. Τῶν τηλεγραφημάτων τοῦ Ἐπιτελάρχου προηγεῖται πάντοτε ἡ προφητεία του. Ξεύρει ποὺ καὶ πότε καὶ πῶς θὰ νικήσωμεν, πόσοι θὰ πληγωθοῦν καὶ σᾶς ἀναγγέλλει συγχρόνως τί διαδραματίζεται εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου, ὡς νὰ ἥτο τὸ θέατρον τῆς Κυβέλης. Ξεύρει τί κάμνουν οἱ Μαυροβούνιοι, οἱ Σέρβοι, οἱ Βούλγαροι. 'Ο γεωγραφικὸς χάρτης τῶν Βαλκανίων εἶνε τυπωμένος ἐντὸς τῆς κεφαλῆς του μὲ μίαν μοναδικὴν... σύγχυσιν. 'Η Φιλιππιας τοποθετεῖται παρὰ τὸ Σόροβιτς καὶ ἡ Κοζάνη παρὰ τὰ Ιωάννινα. 'Άδιαφορον ἀν τοῦ ὑποδείξετε τὴν ψευτιγά του. Εἰδήσεις αὐτὸς πάντοτε ἔχει νὰ μεταδώσῃ «ἀσφαλεῖς».

Κανεὶς δὲν γνωρίζει πότε θὰ τερματισθῇ ὁ πόλεμος. Αὐτὸς πάντα «κάτι» θὰ ἡξεύρῃ. 'Άλλ' ἀφοῦ ἥρχισε τὸν πόλεμον πρὶν κηρυχθῆ, θὺ ἔχῃ τάχα τὴν εὐγένειαν καὶ νὰ τὸν τερματίσῃ ἐνωπίτερα ;

ΔΙΚ.

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

Κυβέλη Αδριανοῦ.

Τὸ μόρον φρούριον τὸ ὄποιον ἀντέχει μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τῶν θεωριῶν θιάσων. Ἀγαμένεται νὰ σιγήσῃ ἐπτὸς ὀλύγον.

¤ ΓΡΑΜΜΑΤΑ καὶ ΤΕΧΝΑΙ ¤

'Η «Πινακοδίκη» διὶ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν πολεμικὴν φυσιογνωμίαν τοῦ μηνὸς παρεκάλεσε τὴν πρώτην παρ', ἡμῖν καλλιτέχνιδα τῆς διακοσμητικῆς κυρίαν Ἐλένην Γεωργαντῆ ὅπως σχεδιάσῃ εἰδικὸν πολεμικὸν ἔξωφυλλον. 'Η κ. Γεωργαντῆ ἐφίλοτέχνησε ἐν ὠραίῳ ἀληθῶς συμβολισμῷ τὴν εἰκόνα τῆς Ἐλληνικῆς ἰδέας μαχομένης, δημοσιεύμενον δ' αὐτὸς ὡς ἀνταξίαν προμετωπίδα τοῦ ἀνά χείρας πολεμικοῦ τεύχους.

*

Κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον ἀνευρέθησαν τεμάχια θανατών ζωγραφιῶν ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ οπηλάιον τῆς Ἀλιτρώμας εἰς τὰ Ηνωματᾶ. Αἱ ζωγραφίαι αὗται, ἵχρογραφηθεῖσαι, ἔξι δῶν τινες διετήρησαν τὴν δροσερότητα τοῦ χρωματισμοῦ των, παριστῶσι βουνάλοντς, ἵππους, πηδόνας ἀντιλόπας καὶ χρονολογοῦντας ἀπὸ εἴκοσι

χιλιάδων ἑτῶν.

Εἰς τὸ τελευταῖον συνέδαιον τῆς προϊστορικῆς ἀνθρωπολογίας καὶ ἀρχαιολογίας, διπερ συνήλθεν εἰς τετάρτην σύνοδον ἐν Γενεύῃ, δ' Γάλλος σοφὸς Δαρνέντες ἐπαρονούσας δύο πυρίτας λίθους γεγλυμμένους, παριστῶντας ζώας μορφάς, καὶ οἵτινες συνελέγησαν εἰς παλαιοντολογικὰ στρώματα ἐν μέσῳ ὅπλων καὶ ἐργαλείων τῆς αὐτῆς ἐποχῆς.

'Ο κ. Δαρνέντ προέβη εἰς λίαν ἐνδιαφέροντας ἀνακοίνωσιν ἐν τῷ συνεδρίῳ τῆς Γενεύης περὶ τῶν πορώτων τοιτων δοκιμίων γλυπτικῆς τοῦ ἀνθρώπου. Αἱ λίθιναι αὗται μορφαὶ κατεοκενάθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τῶν σηματών, διὰ σκοτίμων κτυπημάτων ποὺς τὸν σκοπὸν τοιμοῦ τῆς πραγματικότητος. 'Υπάρχει μεταξὺ αὐτῶν πίθηκος κεφαλὴ λίαν ἀκμαῖα καὶ ἐκφραστική, ὁμοίζουσα πρὸς γορίλλαν, καὶ εἶνε φαίνεται ἡ εἰκὼν ἐν τῶν προϊστορικῶν προγόνων μας. 'Υπάρχουσιν ἐπίσης

κεφαλιά πτηνών, πρόσωπα ἀγρίων θηρίων καὶ ζώων.

Κατὰ τὴν γνώμην δὲ τοῦ κ. Γαρδούλη Δέ Μορτιγιέ, ἐνὸς ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς προστοσθίας, καὶ τῶν ἐπιστημόνων, οἵτινες ἀσχολοῦνται ἐπὶ τῶν ἀρχαιογυικῶν τούτων ζητημάτων, ἡ ἐποχὴ εἰς τὴν ὅποιαν ἀρήκουσι τὰ δοκίμια τοῦτα τῆς γκυπτικῆς εἴνε νῆ κηλιαὴ καὶ οἰνομένη ἐποχὴ, πρὸ 220,000 περίπου ἐτῶν.

Τὰ ἔξης τέρα ἔορα θὰ παιχθοῦν εἰς τὴν Μεράλην Ὁ-περαν τὸν Παρισίων κατὰ τὸν ἑρτεινὸν γεμιῶντα.

«Βαζίδες» τοίροις ματαλέτο, ποίησις τοῦ Νακέ. Μονοική τοῦ Α. Μπρινό. (Ὀκτώβριος).

«Φρεγάλη» τρίπορτος ὄπερα. Ποίησις καὶ μουσικὴ τοῦ Βερσάν δ'. Ἐντν. Θὰ παιχθῇ τὴν 20 Νοεμβρίου.

«Γοητεία» Μονοική Γκαΐνιο. Ποίησις Μάρκο. (Ιε-κέμποιος).

«Τὰ Κοσμήματα τῆς Παναγίας» ὁπερα τοῦ Βοΐφ—Φερράρι. (Ιανουάριος).

Ἡ κ. Ἐλένη Γεωργαντῆ, ζωγράφος καὶ γίνητοια, διασκέδη καθηγήτρια τῶν τεχνῶν μαθημάτων καὶ τῆς διακοσμητικῆς ἐν τῷ Ἀρσακείῳ.

Ὁ κ. Ροΐλός, ὁ αύτος Ἐλένης ζωγράφος στοατιωτῶν θεμάτων, ἀπῆλθεν ἀμα τῇ ἐπιστρατεύσει εἰς τὰ Ἐλληνοτονικὰ σύνορα ἵνα παρακολουθήσῃ τὸν πόλεμον.

Ἐπίσης ὁ Βούλγαρος ζωγράφος Μιχαηλώφ, καθηγητὴς τῆς ζωγραφικῆς ἐν Βεροίνη, παρακολούθει τὸν Βούλγαρικὸν στρατὸν λαμβάνοντας σχέδια ἀπὸ τὸν πόλεμον.

Εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς λίμνης Κάρο τοῦ ροτίου Τυρόλου ἔγειναν πατηγγωικῶς τὰ ἀποκαλιπτήρια ἐνὸς πεμψίγον μημείον, τοῦ Ἐλλήνος Θεοδώρου Χρηστομάνου. Ἰδούθη ἐπὸ μελῶν τιμάτων τοῦ Συντάγματος τοῦ Ἀιπειών ἐράνῳ διαφόρων φυσιολατῶν. Ὁ Χρηστομάνος ἀφέωσε μακρὰ ἔτη τῆς ζωῆς του διὰ τὴν δημιουργίαν ονκογυνίας καὶ τὴν προσθέλκυσιν ξένων εἰς τὸ Τυρόλον. Τὸ μημεῖον εἴνε ἔορα τοῦ γίλπτον τοῦ Μοράζου Βίλλη Τούγκελ καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ χαλκοῦν ἀνάγλυφον ἐπάνω εἰς γρανίτην, ἐπιστεφόμενον ἀπὸ χάλκινον ἀετὸν ὕποντας τοῦδε καὶ ήμερες μέτων. Ἐποποθετήθη μίαν ὥστα ἀνθεμεῖ τῆς διόδου Κάρο 2,000 μέτρα ὑπὲρ τὴν πόλεμον, εἰς θαυμασίων εἰδηλίαν τοποθεσίαν. Ἡ μορφὴ τοῦ Χρηστομάνου εἴνε χαλκίη, ἐν ἀναγλύφῳ φυσικοῦ μερέθον. Ἀπὸ τὴν θέσαν ἐν ἡ ἐποποθετήθη τὸ μημεῖον τοῦ Χρηστομάνου διέρχοντα κατ' ἔτος γιλάδες περιηγητῶν. Εἰς τὸ μέγα Ξενοδοχεῖον τοῦ Κάρο—ἐν τῶν οποιδαυτέρων ἰδιωμάτων τοῦ Χρηστομάνου—εἰς τὸ θυμάτιον του τὸ δόποιον ἀποτελεῖ εἶδος Μονσείον συνεκεντρωθήσαν εἰς ἀναμνησικήν ονειρένεντα οἱ φύλοι του καὶ οἱ λάτρεις τῶν κατίοντων τοῦ Τυρόλου, τὸ δόποιον πρὸ δύλων ἀκόμη ἐπὸν ενδιόσκετο εἰς ἀγορὰν κατάστασιν.

Ἐρ Παρισίοις ἔωρτάσθη ἡ πεντηκονταετηρίς ἀπὸ τῆς κτίσεως τῆς «Μεράλης Ὀπερας», ἐνὸς τῶν μεγαλειτέρων θεάτρων τοῦ κόσμου. Τῷ 1860 ἀπερφασίσθη ἡ ἴδρυση. Δημιουρίσθησαν διὰ τὸ σχέδιον 171 ἀρχιτέκτονες, νικήσαντος τοῦ Καρόλου Γαργιέ. Τὰ ἔγκαντα ἐγένοτο τῷ 1875, ἐποιήσεις δὲ 35 ἑκατομμύρια.

Προσεχῶς θὰ ἔορτασθῇ ἡ πεντηκονταετηρίς τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ μαθητορογράφου καὶ δραματικοῦ Χάουπτμαν Τὸ περίεργον εἴνε ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς γενεθλίου του πόλεως Salzbrunn ἥρωνθησαν ἐν μετάσχωσι τῶν ἔοστων. Διατέλεσται διὰ τὸ Χάουπτμαν ποτὲ δὲν ἐνησοχολήθη δι' αὐτοὺς κοι συνεπῶς δὲν ἔχουν καμίαν ὑποχρέωσιν καὶ αὐτοὶ νὰ ἀσχοληθῶν περὶ αὐτοῦ...

Ἐτούτοις τελευταῖον φύλλον τοῦ Βιλγικοῦ περιοδικοῦ Le tout-Liège δημοσιεύεται μελέτη περὶ τῆς ποιητικῆς Renée Vivien, ἡτις ὑπῆρχεν λάτρεις τοῦ ἀσχαλοντοῦ Ἑλληνικοῦ πεντάτευτος. Ἡ Vivien ζαρακτηρίζεται ὡς μία ἀσχαλία Ἐλίνης. Ως ποὺς τὴν ἔμπνευσιν ἔσχε κάτι ἀπὸ τὴν περιπάθειαν τοῦ Βίνωνος καὶ τοῦ Σέλλεϋ, καὶ ὡς ποὺς τὴν τέχνην, πολὺ ἀπὸ τὸν Βωδελάριο.

Ἐτούτη τοῦ Σπάτα τοῦ Βελγίου ἐγένοτο τὰ ἀποκαλυπτήρια ἀνδριάτος τοῦ Μεγαρβεερ, ἔργον τοῦ γίλπτον Gir. Τὸ Σπάτα συγχρήτεται ὡς διάδημος ουνθέτης.

Προσεχῶς ἐκδίδεται τὸ ἔορα τοῦ Δ' Ἀρρούντζιο, ὁ «Ορφεύς». Ψιθυρίζεται ὅτι ὁ Ιταλός παιτέτρε ἐπομάζει μαθιστόρημα μὲ τὸν τίτλον: «Ο ἀνθρωπός ποῦ ἔκλεψε τὴν Τζονόνδα...»

Ὑπὸ δύλιον Ρώσσων διοργανοῦται Ἐκθεσις Τολστού, ἡτοις θὰ περιλαβῇ σχεδιογραφήματα, ἔορα τέχνης, γειοδογραφα, ἐνθύματα καὶ φωτογραφίας ἀναφερόμενα εἰς τὰ ἔορα καὶ τὸν βίον τοῦ μεγάλου φιλοσόφου. Ἡ ἔκθεσις θὰ γίνη ἐν Λορδίνη, κατόπιν θὰ μεταφερθῆ εἰς Νέαν Υόρκην, καὶ ἔπειτα εἰς Παρισίους καὶ Βερολίνον. Μεταξὺ τῶν ἐκθεμάτων είνε καὶ μία πιστὴ ἀπεικόνισις τοῦ πεντηγοῦ δωματίου ἐντὸς τοῦ διτίον ἔξπενεντος ὁ Τολστού.

Ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 48 ἐτῶν ὁ γυωστότατος Βέλγος ὑδατορογάφος Ιωσήφ Vreuls. Οἱ πίνακες του διακονοῦται διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀσχετίαν τοῦ σχεδίου καὶ διὰ τὴν λεπτότητα τῆς τέχνης.

Ἐπίσης ἀπέθανε καὶ ἄλλος Βέλγος ὑδατορογάφος, ἐν τῶν διακεκομένων, ὁ Παῦλος Τημον ἐν ἡλικίᾳ 58 ἐτῶν.

Ἐγένετο ἐν Λορδίνη ἐκθεσίς ἔορων τοῦ μεγάλου ζωγράφου Ούντστερ. Τὰ Ἀγγλικὰ μουσεῖα εἴνε πτωχὰ ὡς ποὺς τοὺς πίνακάς τον. Ἐξ ἰδιωτικῶν ἐν τούτοις συλλογῶν συνεκεντρωθήσαν 40 πίνακες, ἐν τῶν ὅποιων ἀριθμοῖς η ὁμιλία Συμφωνία λευκοῦ καὶ η «Φαιά ἀρμονία».

Ἔδρυθη εἰς Παρισίους Διεθνής Εταιρεία τῶν Διακονοῦτων Τεχνῶν. Σκοπός τῆς Εταιρείας εἴνε νὰ προσεγγίσῃ τοὺς καλλιτέχνας καὶ τοὺς Συντάγματος τῶν διαφόρων χωρῶν, ὅπως μελετηθοῦν τὰ ζητήματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς τέχνας, ἐφηδομοσιένας ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. Θὰ ἐπινέψῃ ἡ Ἐταιρεία τὸν σκοπό της διὰ συνεδρούσας τοῦ Γάνδηρ τὴν πρώτην Διεθνή ἐκθεσίν της τῶν Διακονοῦτων τεχνῶν. Ἡ ἔκθεσις ἀντηθῇ θὰ εἴνε προπαραστικὴ μιγάλης ἐκθέσεως, ἡτις θὰ ἀνοιξῃ εἰς τὸν Παρισίον τὸ 1916.

Τὸ δωδεκονταετοῦντον ἀγαλμα τοῦ κ. Φιλιππόπον «ὁ Σιλοθραστής», ὁ ἐστημένος εἰς τὴν λεωφόρον Αμαλίας ὅπτις ποὺς ἐτῶν ἐβάφη ἐπὸ βεβήλου χειρός, ὑπέστη τένον βαθαλασσών. Ἡ ιχωτηρίασθη ὁ ἀτυχής, διὰ λόγους φαινέται σεμνοτυφάς, ἀποκοτείησης τῆς ἥβης αὐτοῦ.

Παρεστάθη εἰς τὸ Παρισίον θέατρον «Αντονάν» νέον ἔορα, ἡ «Χονσῆ ἐπιχείρησις», κωμωδία τοῦ Ζερμπίδορ. Ὁ συγγραφεὺς ἐνεβάθμηνε εἰς τὴν μελέτην τῶν Αμερικανικῶν τύπων, οἵτινες ἀρέσουν εἰς τὸ θεατρικὸν ποιόν. Οἱ ζαρακτηρίζεται τῶν προσωπάτων εἰναι μὲ δέναμα διαγερομένοι.

Τὸ πολεμικὸν γραμματόδημον.

Ἡ Κυρέωντος καθιέσθωσεν τέον τύπον γραμματοσήμου τοῦ Κράτους ἀναμνηστικοῦ συμβολίζοντος τὸν διεξαγόμενορ περὶ τὸν "Ολυμπον" μέγαν ἄγνων τὸν ἔθνον.

Ἡ εὐρεος τοῦ συμβόλου ἀνετέθη ἐλεῖ τὸν νομισματολόγον κ. Σβοϊδώνον, διτις ἀνέφερεν, διτις δισάριτος ἡγέτης, οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐγατάζοντο ὅτι ὁ Ζεὺς ἐξέπεμπεν ἀπὸ τῆς πονυρῆς τοῦ "Ολύμπου", ὑπὲρ τοῦ μαχημένου καὶ φίλοιν ἀντῷ στρατοῦ, ὡς οὐλωρὸν ἀστοῖον ἀσφαλοῦς καὶ τελείας τίκης, ἀετὸρ σπαραγόσσοντα διὰ τὸν ὄνυχαν μέγαν ὅφιν. Τύπον θαναμάσιον τοιούτον ἀετοῖς είσκοντο τὰ ἀγάλματα τῆς "Ολυμπίας" τῶν λαοικῶν χρόνων, ποιηθέντα μάλιστα κατ' ἀντηγαρῆν πρωτοτόπων πλαισόντος ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Φειδίουν καὶ ἰδρυθέντος ἐπὶ Περικλέους ἐν τῷ δυτικῷ ἀετώματι τοῦ Παρθενῶνος, ὡς οὐλων τῆς ἐπικεψέντης τίκης τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τῇ ἔστι αὐτῆς πρὸς τὸν ἐξωθέντα Ποσειδῶνα. Τοῦ ἔστι μάλιστα τούτον τοῦ Φειδίουν εἰχεν ἀριθμῶς τὰς ἡμέρας αὐτὰς ὁ κ. Σβοϊδώνος τὸ εντύχημα νὰ ἀνενηρη πλεῖστα μεγάλα τεμάχια ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ Μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως, θεωρήσας καὶ τοῦτο ὡς ἔνα ἐπὶ πλέον αἴσιον οἰωνόν. Ο τύπος οὗτος ἐχαράχθη ἐπὶ τῶν νέον πολεμικῶν γραμματοσήμων, διὰ λόγους καὶ συμβολικοὺς καὶ καλλιτεχνικούς. Καὶ δεύτερος τύπος πολεμικοῦ γραμματοσήμου μὲν ἐκδοθῆ. Θὰ είσκονται τὸν Σταυρὸν τοῦ δράματος τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου, προεκβολοῦντα ἀστραπὰς ἐν μέσῳ τῶν γραμμάτων: «Ἐγ τούτῳ τίκᾳ» καὶ αἰωνούμενον ὑπὲρ τὴν Ἀκρόπολην, φωτίζοντα δὲ τὴν πέριξ γῆν καὶ θάλασσαν.

★

Tὸ τέον μελόδραμα τοῦ Στράους «Ἡ Ἀφροδίτη ἐν Νάξῳ» ἐπαίχθη ἐν Στοντγάρτῃ μὲ βιολὰ καὶ βιολοτοέλλα, τὰ δύοτα εἶνε ἐκ τῶν κατατεθειμένων εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Στοντγάρτης καὶ ὡς ἡ ἀξία ὑπερφύαινε τὰς 350,000 φρ. τιμῆς ἔνεκα πρὸς τὸν μουσουργόν.

★

* ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ *

Ο ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ

"Ἀκούω χλημήτριοι μα. Εἰσ' ἐσύ, σὲ τοιώθω, καβαλλάρη· μοῦ συνεπαίροιτε τὴν γυνὴ τὸ ποδοβολητό.

Ποῦ πῆς γοργά μὲ τ' ἄτι σου μορόκομο ξενγάρι; Δὲν σὲ θωροῦν τὰ μάτια μου μέσα στὸν πορταζτό.

— Πηγαίνω ἐκεῖ ποῦ ὁ θάνατος μὲ τὴν ζωὴν παλεύει, ἐκεῖ ποῦ σίλια γὰρ προσοῖ ὁ θάνατος περιηρή· ἐκεῖ ποῦ ἀθάρατ· ἡ ζωὴ σὰν ἥλιος βασιλεύει μέσο· οτοῦ καπροῦ τὰ σύντεφα τὰ μυσοσκοτεινά.

— Κι· ἀν εῦρη βόλι τ' ἄτι σου καὶ τὸ ξαπλώση χάμιο, ποῦ θαῦρης ἄτι δεύτερο ξενγάρι σου γοργό;

— Κι· ἀν εῦρη βόλι τ' ἄτι μον, μοράζος μον θὰ δράμιο, κι· ἀν εῦρη βόλι τ' ἄτι μον, ἄτι θὰ γείνοι ἐγό.

— Κι· ἀν εῦρη βόλι δοσέναε, πῶς θὰ γυρίσης πίσω σ' αὐτοὺς ποῦ σὲ προσμένουν, σ' αὐτοὺς ποῦ σ' ἀγαποῦν;
— "Ἄν μ' εῦρη βόλι ἐμέναρε, τὰ μάτια μου θὰ κλείσω καὶ θᾶρθον οἱ συντρόφοι μου τῇ γίκῃ τὰ τοὺς ποῦν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

"Ο θίασος Νίκα-Φέρστ μετέβη εἰς Κέπρορ διὰ νὰ δώῃ σειράν παραστάσεων.

— Ο θίασος τῆς δεσπ. Κοτοπούλη ἔδωσε τὴν τελευταίαν παραστάσιν τον μὲ τὴν «Ηλέντρων» τὴν 14 Όκτωβρίου. Ή Κερβέλη τὴν 22.

— Εἰς τὸ «Πολύθεαμα» δίδει παραστάσεις ο θίασος τοῦ κ. Χέλμη, συμπλοτιώνης καὶ τῆς δίδος Βορδώνη.

— Εἰς τὸ «Ετονάλ» θὰ δώσῃ παραστάσεις θίασος ἐπὸ τὸν κ. Θομάν Οίκονον. Μετέχουν ἡ δ. Βέλμον, ἡ δ. Παπαχρήστον. Προστόν εὔγονος θὰ δοθῇ ἡ «Μαρία Μιγδαληνή» τοῦ "Εμπλ., καὶ πατόπιν ἡ «Μαρκοΐα Πομπαδούν» τοῦ Μπραφαρόγκελη, εἰς τὴν δοίαν δ. κ. Οίκονομοι διέπλασες θαυμάσια τὸν ώρον τοῦ Ναρκίσσον. Ο θίασος θὰ παρουσιάσῃ τὰ ὄραιότερα θεατρικά ἔργα τῆς ξένης φιλολογίας.

★

"Ο ἐν Ἀμερικῇ χαρούν δολλαρίον διαλεγόμενος Γάλλος Ακαδημαϊκὸς Πιέρ Λοτί, ὁ μανιώδης διὰ τὴν "Αρατούληντην εὐμάρειαν σιγγραφεὺς τῶν «Ἀπογοητεύμένων», ἐπηγόραφος πρῶτος κάποιον Γαλλικήν ἐφημερίδα σινιστῶν εἰς τὰς Εὐδωπαίκας Κυρβεγήσεις νὰ σεβασθοῦν (sic!) τὸν ἡρωδότον (γράφε φυγήν) τῶν Τούρκων καὶ νὰ παρέβουν κατὰ τῶν Βαλκανιῶν Κοραΐδην.

Ο Λοτί ἔζησεν εἰς τὰ χαρέμια, ἀνεστράφη μετ' εὐνούχων καὶ διατηρεῖ τὰς σινηθείας τοῦ Όθωμανισμοῦ. Βάφει μὲ γυμνάθια γελήν καὶ μάτια καὶ παρειάς καὶ ὅντας ἀλλὰ συγχρόνως ἔβαψε καὶ τὴν γυνήν τον μὲ τὸ πόκκινο χρῶμα τῆς ἡμισελήνου, τὸ όποῖον συμβολίζει τὴν ἄτιμον σφαγὴν καὶ τὸν ἀννείδητον φανατισμόν. Δρότυχῶς διὰ τὸν εὐγενῆ καὶ πολιτισμένον Γαλάτην σοφὸν ἡ φωνή του εἰνε φωνὴ βοῶντος ἐν... Ἀμερικῆ μόνον, ὑπὸ τὰς ὄδηγίας τοῦ δολλαριούχου ἱμπρεσσαρίου.

★

Είτε τὸ συνελθόν ἐν Παρισίοις Διεθνὲς Συνέδριοι τοῦ Περιοδικοῦ Τύπου ἐκίνηθεν καὶ ὡς ἡ Ἀθήναις «Ἐταιρία τοῦ Περιοδικοῦ Τύπου», ἢτις καὶ ἀπέστειλε Γαλλοῖς τὸ ἐπόμενον ἔγγραφον πρὸς τὴν Αἰογανωτικὴν Ἐπιτροπὴν.

* Εὐτίμοι καὶ ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,

Διὰ τὸν περιοδικὸν τὸν Τύπον, τὸν πρόσωπον ἡμῶν δύος μετάχων τοῦ Γ'. Διεθνῆς Συνέδριον τοῦ Περιοδικοῦ Τύπου, ὡς καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Ημεῖς διατεθεῖμενοι νὰ συνεργασθῶμεν μεθ' ὑμῶν, ἀλλ' ἀνυψῶς αἱ ἔκπατοι πολεμικαὶ τῆς ἡμετέρας Πατρίδος περιστάσεις κωλύνονται τὴν Ἐταιρίαν ἥμᾶν δύος ἀντιπροσωπευθῆ εἰς τὰς τόσους πολιτικὰς συνεργασίας τοῦ Συνέδριον, τοῦ δύον τὰς ἐργασίας ἐπιδοκιμάζομεν καὶ ἐπιχορούμενον. Εἶχομεθα ὀλογύχους ὑπὲρ ἐνόδωσεως τοῦ μεγάλου ἐκπλοιαστικοῦ σχοινοῦ τοῦ παγκοσμίου Περιοδικοῦ Τύπου. Πέμπτοις ἀδελφικῶν πρὸς πάντας τοὺς ἀξιοτάτους Συνέδρους χαροποιούμενοι. Παρακαλοῦμεν ἕμας δύος εὐαρεστούμενοι διεμιρεύσητε τὰ αἰσθήματα βαδυτάτης ἐπιτιμήσεως καὶ εἰλικρινῶν συμπαθείας πρὸς πάντας τοὺς σημαιοφόρους τῆς προϊόντος τοῦ περιοδικοῦ τύπου, τοὺς ἐνωθέντας ἵνα εἰσφέρωσι τὰ φῶτα τῆς πείρας των ὑπέρ τοῦ γοήτεων καὶ τῆς χρησιμότητος ἐνὸς ὑπερόχον καὶ εὐγενῶν σοζοποῦ, οἷος ὁ τοῦ Συνέδριον ἥματος.

Οἱ Διευθύνοντες Σύμβολοι

Δ. Καλογερόπουλος, Δ. Βρατσάνος

*

Ἡ Σάρρα Μπεργάρ ενδίσκεται εἰς τὸ Λονδίνον, δύον παῖς τὴν «Λουκοητίαν Βοργίαν», τὴν «βασιλικούν Ἑλλοσάβετ» καὶ εἰς τὸ νέον ἔργον, τὸ δύοτον ἔργαφον διάνοιας τῆς Μαρούκιος μὲν τὸν «Ἐργάτον Καίρ. Τὸ ἔργον τοῦ νιοῦ τῆς φέρει τὸν τίτλον «Μία νύχτα Χριστογέννων κατὰ τὴν τρομοκρατίαν» καὶ παρέχει τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν τραγωδίαν νὰ παῖξῃ ἐν πρόσωπον ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τοῦ λαοῦ.

Τὸ Παρισιόν τὸν θέατρον τῆς καλλιτέχνιδος «Ἀγανένησις» προετοιμάζει μίαν σανουασιόν, ἐν ἔργον τοῦ Κόναν Ντούλ. «Ο ἄλκος Τέμπερλεϊ», τὸ δύοτον διαδαματίζεται εἰς τὸ ἀγγλικὸν ἀθλητικὸν περιβάλλον τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους τοῦ περασμένουν αἴδονος καὶ τὸ δύοτον ἀπωτεῖ μεγαλοπλούτων διακομήσοντος καὶ ἐνδιμασιῶν. Εἰς τὸ ἔργον αὐτό, τὸ δύοτον ἔχει πολλὰ τὰ ἐκπληκτικά, ἐνοχρεοῦται δὲ ἡ θησοποίης Γκιτζὸν νὰ πηδήσῃ ἀπὸ πολὺν ὅψος εἰς τὸ νερό.

Προσεχῶς ἡ Σάρρα Μπεργάρ θὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν καὶ μετὰ μικρὰν διαμονὴν εἰς τὸ Παρίσιον ὥστε ἐπιχείρηση τὴν τελευταίαν περιῳδείαν τῆς εἰς τὴν βρόσειν καὶ τὴν νότιον Ἀμερικήν. Διὰ τὴν ἐπάνοδόν της ἐπομάζει ἔνας ἔργον ἐνὸς τῶν γνωστοτέρων Γάλλων οιγγραφέων μ· ἡ νοοδυναμοφάνησθος δύοις διὰ τὸν ἑαυτόν της. Κατόπιν δὲ παῖξῃ τὸν «Σεναϊδ Πολιστινέλλη» τοῦ Ζαμάκοι καὶ αὐγήτερα τὴν τραγωδίαν τοῦ Τραγιαΐδος «Σαβιναραδόλας».

*

Ἀπέθανεν εἰς τὸ Λονδίνον δὲ διάσημος πωλητὴς πυράκων Τζαίμις Κρίστοι, τοῦ δύοτον τὸ ὄνομα εἶνε γνωστὸν εἰς κάθε φιλότερον συλλογέα καὶ ἐμπόρον καλλιτεχνημάτων. Ήτο δὲ τελευταῖς τῆς παγκοσμίου φύμης δυναστείας ἐμπόρων καλλιτεχνημάτων, τῆς δύοις αἱ πωλήσεις ἔθεταν εἰς κάτιον δύλικήρον τὸν πλούτον καθόμον. Η φίουμα Κρίστοι ἦτις θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡδη ὑφισταμένη ἰδρύθη τὸ 1767 ἀπὸ τὸν Σκωτικὸν θαλασσοπόρον Τζαίμις Πέρσον Κρίστοι δὲ δύοτον παραγήτησε τὴν θάλασσαν ἐπὶ ζηλοτικίας καὶ ἐπεροτίμησε νὰ εἰσέλθῃ εἰς κατάστημα πωλήσεως εἰκόνων εἰς τὸ Κόβεντγκαρτεν διὰ νὰ δίναται νὰ μένῃ πλησίον εἰς τὴν ὁραίαν σύνηγόν του.

Ταχέως ἤρνοιξεν ἵδιον κατάστημα, χάρις εἰς τὴν φιλοφρούσιν του ἀπέκτησε διακεκριμένην πελατείαν καὶ διὰ ἀπέθανεν, ἀφῆκεν εἰς τὸν νῖον τοῦ ἔνατος ἀπὸ τὰ με-

γαλείτερα καταστήματα πωλήσεως καὶ πλειστηριασμῶν εἰκόνων τοῦ ἀστεως. Κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας συντριπτό εἰς τὰς ἐβδομαδιαῖς πωλήσεις κατὰ Σάρβατον μ. μ. εἰς τὰς ποινιτελεῖς αἰθούσας τοῦ Κοίτοι ἡ ἐπιλεκτοτέρα κοινωνία τοῦ Λονδίνου καὶ ἐπεῖ ἐβλεπε κανεὶς δρι μόνον τοὺς μεγάλους κατατέχεται καὶ τιλούσους, ἀλλὰ καὶ τοὺς μεγάλους πολιτικούς, ὡς τὸν Μπάλφορο, τὸν Ἀσκονήθ, τὸν Γλάδστωρα, τὸν Ρόσμπερο καὶ πολλοὺς ἄλλους.

★

Κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ οινεδρού ἐν Ρώμῃ δὲ Ἰταλὸς ἐποργός τῆς Παιδείας ἐπέδραψε τὸν ὥρατὸν τοῦ λόγον διὰ τῶν ἔξης :

«Ἀπὸ τὴν Ἀρχοπόλιν καὶ τὸ Καπιτώλιον ἐπίγρασαν ἡ σοφία καὶ τὸ κάλλος. Σήμερον φάνεται πλέον ἐναργῆς διὰ πάντως ἀπὸ τὰς δυονά πηγὰς τῆς οικέτηος καὶ τῆς τεχνῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρώμης ἀνεφανη φένταις καὶ θερμονγόρης δύναμις πλέον καταπήσεων, διὰ τῆς καλλιεργείας καὶ τοῦ μεγάλου πολιτισμοῦ τῆς Ρώμης».

* Απήρησεν δὲ καθηγητής τοῦ Λαύρης τοῦ οινεδρού.

— Προσκληθεὶς εἰς τὰ δύον ἐν Ρώμῃ Διεθνῆς Ἐπιστημονικὰ Συνέδρια δὲ κ. Γ. Λαμπάκης, τὸ Γ' τῆς Ἀρχαιολογίας καὶ τὸ δέκατον τῆς Ιστορίας τῆς Τέχνης, κωνόμων δὲ νὰ μεταβῇ ἀπέστειλε τὰς ἔξης ἀνακοινώσεις αὐτῷ :

Εἰς μὲν τὸ τῆς Ἀρχαιολογίας :

Α') Τὰ ὄντα περισσότερα 560 ἀγιογράφων, τῶν πλείστων ἀγράφων.

Β') Αἱ ἀρχαίστεραι εἰς Ἀθήνας περισωθεῖσαι ἀγιογραφίαις καὶ εἰκόνες ἐπὶ πινάκοις.

Γ') Μεγάλαι ἀνακοίβειαι, ἀς σύγχρονοι οιγγραφεῖς ἐδημοσίευσαν περὶ τῆς διαδόσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐν Ἐλλάδι.

Δ') Περὶ διάφορων μηημένων τῆς Χριστ. Ἀρχαιολογίας καὶ τέχνης.

Εἰς δὲ τὸ τῆς Ιστορίας τῆς τέχνης:

Α') Περὶ τῆς Βεζαντινῆς καὶ Χριστ. τέχνης, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν αὐτῆς μέχρι τοῦ μετα' αὐτῷ.

Β') Περὶ εἰσάνων δημοτῶν τέπτων ενδιοικομένων ἐν Μεγαρίδι καὶ Σικελίᾳ.

Γ') Περὶ τῶν ἔργων μεγάλης σιλλογῆς ἀγιογράφων γνωστῶν τε καὶ ἀγνώστων.

★

Ο κ. Σπ. Βικάτος ἐπερότωσε προσωπογραφίαν τοῦ κ. Σπ. Χαροκόπου, ὃς καὶ ἐτέρων προσωπογραφίαν, τοῦ αἰειμάτοντον Ιατροῦ Ι. Ζωζιοῦ, κατὰ παραγγελίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

★

Ο ἐπ. Καΐρον πολυτάλαντος ὄμογενῆς κ. Δημ. Κάσδαγλης, δοτις παρακαλούθει τὸν στρατὸν τῆς Μακεδονίας δρῶν ἐνεργῶς εἰς τὴν ὑγειονικήν ὑπηρεσίαν, θὰ διόνυση ἰδίαις δαπάναις μημεῖον εἰς τοὺς ὥρων τοῦ Σαρανταπόρου. Θὰ στηθῇ ἐπὶ λόφου καὶ θὰ ἀναγραφοῦν τὰ ὄντα ποτενθέντων.

★

Απέθανε τετάντας ὁ Γάλλος ποιητής Εργάτος Μποσβελέ, κατόπιν μαρτυρικῆς ζωῆς κατὰ τὰ δύον τελευταῖα τὴν.

★

Μετὰ τὴν ἐνταῦθα ἐκ Παρισίων ἀφιξίν της ἡ διακεκριμένη ζωγράφος δεσποινής Σοφία Λασκαρίδην μετέβη εἰς Ιθάκην, ἔνθα ἐπὶ μῆτρα διατοίχασα εἰργάσθη εἰς ἀπεικόνιστα διαφόρων τοποθεσιῶν μὲ τὸν λεπτὸν καὶ τόσῳ γνωτειστικὸν ζωαστῆρα της.

* Η δεσποινής Λασκαρίδην, ἦτις ἀλματικὰς ἐπετέλεσε

ποοόδους, έδρυσασα ἵδιων ἐργαστηρίου τὸν Παρισίους, θὰ παραμείνῃ ἔνεκα τοῦ πολέμου ἐπί τινα χρόνου εἰς Ἀθήνας, ἐργαζομένη πάντοτε εἰς τὴν ἐν Καὶλιθέᾳ ἔπαντλητης, μεθ' ὃ θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Παρισίους, ἔνθα καὶ θὰ διοργανώσῃ ἔκθεσιν τῶν πολλῶν καὶ ἐκεκτῶν ἔργων της.

*

*Ἐπανῆλθεν ἐπειργανίας ἡ νέα καλλιτέχνις δεσποινίς *Ἐλισσάβετ Μαρκέτον—περὶ ἣς εἰδίκως συνεργάτης μας ἔγραψεν ἐπειργανίας τῇ «Πινακοθήκῃ»—καὶ ἀνεργόφων εἰς Ἀγορούτοις ἕνα ἐπανέλθη μετὰ τὴν ἡξιν τοῦ πολέμου καὶ ἔγκατασταθῆ εἰς Ἀθήνας.

*

Τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ διωργανωθῇ Ἑκθεσίς φωτογραφικῆς τέχνης εἰς Γάρδην, πρωτοβούλημά της Βελγικῆς φωτογραφικῆς Ἐταιρείας.

— *Ἐπίσης κατὰ τὸ 1913 θὰ γένηται διεθνῆς ἔκθεσις τῆς Γραφικῆς τέχνης εἰς Μόναχον.

— Τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ γένηται μεγαλοπρεπεῖς ἑορταὶ διὰ τὴν ἔκποντα τετηρίδα τῆς γεννήσεως τοῦ Βέρνη.

*

Εἰς Ὀδευς τῆς Δανίας ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια ἐφίππων ἀνδριάντος τοῦ Βασιλέως Χριστιανοῦ, παρονταὶ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγίλας, τῆς Ἀντοκορατείως τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Β. οἰκογενείας τῆς Δανίας.

*

Ἐν γενικῇ συνελεύσει τοῦ «Λυκείου τῶν Ἐλληνίδων» ἐργάριθμη ἡ γράμμη ὅπως δι εἰσφορῶν ἀποκλειστικῶν γρανακελῶν (διατι γρανακελῶν;) ἀδριάντων τῶν δύο πρωτερογατῶν (ὑποδέστομερ, Διαδόχου καὶ Βενιζέλου) τῆς ἐνδόξου ἔκποντατέλεας τῶν γενετέρων Ἐλλήνων. Οἰδηπότε καὶ ἄν εἴνει ἡ ἔκβασις—κατὰ τὸ ἀνακοινωθέν—τοῦ πολέμου ἡ ἵδεα θὰ πραγματοποιηθῇ. Καὶ εἴνει μὲν περίεργος ἡ φράσις «οἰδηπότε ἡ ἔκβασις». Βέβαιον δικιος εἴνει ὅτι ἡ ἴδεα, οὕτως διατυπωμένη, δὲν εἴνει δινατόν γὰρ πραγματοποιηθῇ.

*

*Ἡ Σονηδικὴ Ἀκαδημία ἀπέτειμε τὸ μέγα φιλολογικὸν βραβεῖον Νόμπτελ εἰς τὸν Γερμανὸν ποιητὴν Γουσταῦν Φρέντεν.

*

*Ο Γάλλος κωμῳδογράφος Δέ Φλέρ θῆται δημοσιεύει εἰς τὸν «Φιγασώ» κατικήν περὶ τοῦ παρασταθέντος ἐκ νέου εἰς τὴν «Γαλλικὴν Κωμῳδίαν», ὅπον πρὸ ἔτῶν παρεστάθη τὸ πρῶτον, δράματος τοῦ «Ἐλλήνος Ἀλεξάνδρου Παραδόη «Ἡ νικημένη Ρόμη». Ἐξαίρετο τὸ δρᾶμα ἀποκαλῶν αὐτὸν «ἰσχρῶν ἔμπνευσον, μεγάλην ἔπινόνων». Ἐπεφράζει τὴν πλούσιαν τοῦ δόιτος Ὁ Παρώνδης δὲν ἔχει εἰς τὸ σύγχρονον θέατρον τὴν ἐμπρόπονσαν θέσιν. Οἱ Παρώνδης—κατὰ τὸν κοινωνὸν—ἔχει τὸ σπάνιον προσόν τῆς δραματικῆς φαντασίας. Ἐκθέτει διαρκῶς μεγαλοφρεῖς «θέσεις». Οἱ «Πατροκτόνος Οὐλμός» τοῦ εἴνει ὑπέροχος κατὰ τὴν ἀξίαν τῆς «Νικημένης Ρώμης». Ἐπίσης ἔξαίρεται τὴν ἐπιτυχίαν τῆς «Βασιλίσσης Ισούνας».

*

*Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία προέβη εἰς ἐπιλογὴν δύο νέων Ἀκαδημαικῶν. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ στρατηγοῦ Λογικούν ἔξελεξε τὸν στρατηγὸν Λωτοταί καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἐρρίκου Ούσσα τὸν Μπουτροῦ. Ἐνῷ ησαν πολλοὶ οἱ ὑποψήφιοι καὶ είχον πιθανότητας δι' Ἀλλαί, δι' Μπρισού, δι' Ζουλιάν καὶ ἄλλοι, αἴφης ἔξελέγησαν σχεδὸν παμφηφεῖ δι' στρατηγὸς Λωτοταί καὶ δι' φιλόσοφος Μπουτροῦ. Ὁ πρῶτος εἴνει γενναῖος ἀξιωματικός, ὑπηρετήσας εἰς τὴν Μαδαγασκάρην καὶ εἰς τὸ Μαρόκον. Αἱ συγγραφικαὶ τοῦ ἀποσενναὶ στράτιων εἰς δύο ἀρραῖς, δημοσιεύθησαν εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησιν τῶν Δέοντων» καὶ αὐτὰ ἀντὶ τούτων.

176

τὸ δεύτερον περὶ τοῦ «Κοινωνικοῦ ρόλου τοῦ Ἀξιωματικοῦ». Ὁ Αἰμίλιος Μπουτροῦ δὲν εἶνε ἀπὸ τοὺς πολυγραφοτέρους συγγραφεῖς τῆς Γαλλίας. «Υπῆρξε καθηγητής, δημοσιεύσας τῷ 1874 τὰ «Ἐνδεχόμενα τῶν νόμων τῆς Φίσεως». Ἐξέδωκε πρὸς τούτους τὰ ἔκτη ἔργα: «Μελέται ἐπὶ τῆς ἴστορίας καὶ τῆς φιλοσοφίας» πλλ. Εἰς δὲ τὸν τὰ ἔργα διατάχει τὸν πολυτόνος τὸν ὑποκρίτην καὶ διενήρξε τὰ δικαιώματα τῆς ψυχῆς. Λιό καὶ εἶνε δημοτικότατος. «Οἷοι οἱ αἰσθηματικοὶ ἥσθιανθησαν ἀνακοίνωσιν ἐκ τῶν βιβλίων του.

*

*Ο διευθυντής τῆς «Πινακοθήκης» ἔδημοσιεύει τὰς ἔκτης δύο ἐπιστολάς, τὴν πρώτην εἰς τὴν «Ἐστίαν» καὶ τὴν δευτέραν εἰς τὰς «Ἀθήνας».

Βιθλία διὰ τοὺς τραυματίας.

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ωραία ἡ ἴδεα τῆς «Ἐστίας» νὰ ἀποσταλῶσι βιβλία εἰς τὸν τραυματίας, ἀλλὰ καὶ ἐπείγοντα. Αἱ ὕδωρα δὲ ἴδεα παρ᾽ ἡμῖν μένον, ἀντζῆς, μόνον ἴδεα. «Ἡ προσφορὰ ἐνὸς καλοῦ βιβλίου εἰς τὸν τραυματίας, τὸν καθηγητικόν εἰς ἔνα κορβέβρατο, καθ᾽ ὃν στιγμὴν οἱ συγγραφικοὶ τῶν συνεργάτων τὸν πόνον τὴν Πατρίδα καθηγούν, εἴτε μία ἀνακοίνωσις τῆς Πατριωτικῆς βιβλιοθήκης, τῆς Θεατρικῆς καὶ τῶν ἐνδόσεων τῆς Νεοελληνικῆς φιλολογίας. Διότι ἡ ἀποστολὴ βιβλίων ὑπεράγα σοφαδὸν θὰ ἀντείθετο πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς».

*Ἐπιτὸς τῶν 100 ἀντιτύπων τοῦ φιλολογικοῦ «Ημερολογίου τῆς Πινακοθήκης» τοῦ 1912, τὰ ὅποια μετὰ τῆς συνεδρίας Λιευθύνσεως τῆς «Ἐλλην. Ἐπιθεωρήσεως ἀπεστείλαμεν ὑπὲν, δέτω εἰς τὴν διάθεσιν τῶν τραυματῶν 30 ἀντίτυπα τῶν Δημητράτων μονι καὶ 200 τεύχη της «Πινακοθήκης» ἐκ τῶν τελεταίων ἐκδοθείτων μὲν ἀποτελῆ» περιεχόμενα.

Νομίζω ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ συνάδειφοι, ἐκδόται περιοδικῶν καὶ ἡμερολόγων καὶ τόμων δημητράτων, ἢτοι ἀναγνωρισμάτων καταλήκων, ὡς πουκίλων καὶ ψυχαγωγικῶν, θὰ σπεύσουν νὰ ἐφοδιάσουν τὰ νοσοκομεῖα δι' ἀναλόγον ὄμιθον ἀντιτύπων, ἀποφθῆ δὲ πῶς ὁ ἐκδοτικὸς οἰκος Φέζη δὲν ἀπέστειλεν ἀπόμη ἀπὸ τὰς γιλιάδας βιβλίων ἀναγνωρισμῶν, τὰ ὅποια ἔχει συσσωρεύσει εἰς τὰς ἀποθήκης των, μερικά ἴδιως ἐκ τῆς Πατριωτικῆς βιβλιοθήκης, τῆς Θεατρικῆς καὶ τῶν ἐνδόσεων τῆς Νεοελληνικῆς φιλολογίας. Διότι ἡ ἀποστολὴ βιβλίων ὑπεράγα σοφαδὸν θὰ ἀντείθετο πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς».

Τὰ δυνόμετα τῶν δύων.

Φίλε κ. Διευθυντά,

*Ἀρέκαθεν ἡ ὄνομασία τῶν Ἀθηναϊκῶν ὄδων ἀπῆρξεν ἀποχής. Κεντρικώτατα δοὶ ἐλίχον καὶ ἔχον ἀσήμαντα ἡ ἀκατανόητα δύναματα, ἐνῷ ἀλλὰ ὄντα δύνατα τὰ ὅποια συνδέονται μὲ πολύτιμους ἀναμνήσεις ἢ γενοντά ὑπέροχα ἢ ἐθνικὰς παραδόσεις παρωράθησαν. Τόφα ποιὸν ἥρισε τὰ ἐπέρχεται ἡ ἐπανόρθωσις, σὺν τῇ γενικῇ Ἀνοικθήσει, καὶ εἰς τὰς ὄνομασίας τῶν ὄδων εἴνει ἐπιβαλλόμενον νὰ ὄνται μάτη μῶν μεγαλειτέρων ὄδων, δόδος Ἄγιας Σοφίας. «Ο ναὸς τῆς Ἄγιας Σοφίας εἴνει τὸ ὄνταλμα τῶν Ἐλληνικῶν γενεῶν, τὸ κορίφωμα τῶν θυγίλων, ὁ βωμὸς τῆς Ἐλληνικῆς Αὐτοκρατορίας, ἡ ὄποια ὀλοκλήρωσε τηνακά. Ο. κ. Δήμαρος ἔχει τὸν λόρον...» «Ταρεθύμιαζω πρὸς τούτους δοὶ τὸ ὄνομα Κονσταντίνου Παλαιολόγου φέρει δόδος στενή, ἀκάθατος καὶ ἀπόκεντρος.» «Ἡ ὄδος Ιατρού, ἡ ὄποια ἐνθυμίζει τὸν ἄγαν ποῦ δὲν ἐπατοῦει τὸν ἰσια, δύναται νὰ ὄνται μάτη μῶν μεγαλειτέρων ὄδων, δόδος Ἄγιας Σοφίας.» «Ἐπιτὸς ἄν προτιμηθῇ ἡ μηδὲν σημαντικότατη ὄδος Σταθλοῦ».

*Ἡ ἀξία τῶν διὰ τῆς πολύτης ἐπιστολῆς ἀποσταλέντων ὑπὸ τῆς «Πινακοθήκης» βιβλίων καὶ τευχῶν ἀνέρχεται εἰς 600 δρ. Μετὰ τὴν δημοσιεύσαν τῆς ἐπιστολῆς, ὁ κ. Φέζης φιλοτίμως ἀπέστειλε 1,250 ἀντίτυπα ἐκ τῆς «Πατριωτικῆς βιβλιοθήκης» του.

*

Ἡ Κυρβέοντος ἀπεφάσισε τὴν κοπήν μεταξύλων παρα-, σῆμων ἐξ ἑνὸς μόνου μετάλλου καὶ πονδὸν διὰ πάντας τὸν σημειασάσχοντα τοῦ ἄγνωτος. ἀξιωματικὸς καὶ στρα- τιώτης, τὰ δύοτα θὰ ἀποεμφῆσαι παρὰ τοῦ Βασιλέως δι' ὄνομαστικῶν ἐγγονάφων.

Πρὸς τοῦτο ἐκλήθη ὁ διευθυντὴς τοῦ Νομοσαματικοῦ Μονοείου κ. Σβορῶνος ὅπως ἐποράλῃ τὴν περὶ ὕλης, σχήματος καὶ τύπου γνώμην αὐτὸν. Ἡ ὑποβληθεῖσα παρ'- ἀτοῦ προτασίς, ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Κυρβεογήσεως ἔχει δ' ἡξῆς :

«Τὰ παράσημα—μετάλλια θὰ κοπῶσιν ἐκ σιδήρους μόνου, ἀναγονευομένους πρὸς τοῦτο τινῶν τῶν ἐν μάζαις κινευθέντων τηλεβόλων, θὰ ἔχουσι δὲ σχῆμα μεταξύλου, μεγέθους περίπου ταλλήρου, καὶ θὰ ἀναγράφονται εἰς τὸ σηθῆς διὰ σιναροῦς ἀργυρᾶς πόροπης, ἐχόνσης σχῆμα περιφορῶν κεραμοῦ κατὰ Φειδιακὸν πρωτότυπον.

Ἐπὶ τῆς ὁπισθίας αὐτῶν ὅρεως θὰ φέρονται ἀκανονίστως ἐπὶ τοῦ πεδίου ἐξηπλωμένον πλάδον δάφνης μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΗΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΜΑΧΟΥΣ ΑΥΤΗΣ, ἐνῷ τὴν κυρίαν ἐξωτερικήν, τὴν καὶ δρατῆρα κατὰ τὴν ἑξάρτησιν ὅμινον αὐτῶν, πληροῦ θαυμάσιον ἀριστούργημα, Φειδιακῆς ἐπίσης τεχνοτροπίας, Νίνην πτερωτὴν καθημένην, μετὰ τίνην, ἐπὶ βάθυον, ἐφ' οὐκ ἐπιγραφὴ ΙΕΡΟΣ ΑΓΩΝ 1912, ἀπονέμοντα δὲ θαλλοὺς Όλυμπιακῆς ἡιάς (κοτίνου).

Τὰ μετάλλια ταῦτα κοπῶν γνωσίματα τῶν γενναίων πολεμιστῶν μας θὰ φέρονται κατὰ τὰς ἐθνικὰς ἴμαντας.

Ο κ. Σβορῶνος ἐπέβαλεν ἀπλῶς ἰχνογράφημα τοῦ ἔλου καὶ ἐκμαγεῖται τῶν μυημένων, ἐξ ὃν ἐνεπνεύσθη. Τοῦ προτελάσματος ἡ ἐκτέλεσις θὰ ἀνατεθῇ πιθανῶς εἰς Ἐλληνα καλλιτέχνην, ἵνως εἰς τὸν κ. Ἰακωβίδην, ἢ δὲ ἐκτέλεσις θὰ δοθῇ εἰς τὸ Νομοσαματοπετῶν τῶν Παρισίων, ἐπισπενδομένης τῆς παραγγέλλας αὐτῶν καὶ κατασκευῆς, ἥντα ἀποεμφῆσιν ἀμα τῇ λήξει τῆς ἐπιστρατεύσεως.

*
Ομογενῆς, ὁ δόποις ἐπιμένει νὰ μείνῃ ἀγνωστος παρήγειλεν εἰς τὸν γλύπτην κ. Θ. Θωμόπουλον τὴν προτομὴν τοῦ Χαούλαν Τρικούπη μαρμαρίνην.
*

Ο διακεκομένος γλύπτης κ. Γ. Μπονάρος ἐργάζεται διὰ τὸ μημεῖον τοῦ ἀειμνήστον φιλολόγου Κόντον—ἐν ὑπόβαθρον καὶ ἐν αὐτῷ ἐν ἀνοικτῷ τοξίστων μὲ μίαν Σφρύγην κρατοῦσαν ἀρχαῖον λύγρον καὶ κλαύσονταν. Ὅπερον τοῦτων μαρμαρίνη στήλη, εἰς τὸ μέσον τῆς δούλιας ἑπάρχει ἡ πατριαρχικὴ μορφὴ τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ.

Ἐπίσης ἐργάζεται καὶ διὰ τὸ μημεῖον Θεομοράνη, διερ θὰ σηθῆ ἐν Ναυπλίῳ. Ἐργον μέγα, μὲ ἐξ προτομᾶς καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἀναγλύφους τὰς μορφὰς δύο γερόντων ἀρχηγῶν τῆς οἰκουμενίας.

Τούτην παραγέλλειν ἔλαβεν δὲ κ. Μπονάρος διὰ τὸν τάφον Πινακάρηδον εἰς Τραπεζούντα.

Εἰς τὸ Κακοσύλεος, κωδίον τῆς Ἀττικῆς, ἀπέθανε μετὰ πανούν πολιώδην νόσον δ. Β. Βακαρέης, ὁ ἄριστος βαρύτονος τοῦ Ἐλ. μελοδόματος, ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ἐπιεκτοτέρων μελῶν αὐτοῦ.

*Ἐν Πετρουπόλει τῇ 21 Ὁκτωβρίου ἐδόθη μεγάλη μονοική συναντία ὑπὲρ τῶν Βαλκανικῶν δρίων. Παρίσταντο 12,000 θεατῶν, οἵτινες ἔγινον τὸν ἐλληνικὸν ἔμογ, τὸ τέλος τοῦ δρούσιον ἐκάλυψαν παρατεταμένα κευροχορούματα.

*Η Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρία κατήγορεν ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ Παν. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ τῶν κ. κ. Μιστρώτων, Ζαΐμη πρωτάρεως καὶ Εὐταξίου ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, πρὸς συλλογὴν ἐφάνων διὰ τὴν ἀνέγεος ἀνδριάντος εἰς τὴν Α. Υ. τὸν Λιάδοχον.

*Ἐπιτροπὴ συνεστήθη ὅπως ἀνεγερθῇ ἀνδριάς τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου ἐν Καίνισποτερο. Ἡ πρωτοβούλια ἀνήκει εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἀρίας Μαρίνης, τὴν δοτὰν ἀπεκάλυψεν δ. Κολόμβος πρώτην, τῷ 1492.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΠΡΟ ἑτῶν ἔγκριτοι δέσποιναι τῶν Ἀθηνῶν ἕδρυσαν Παρθεναγωγένον πρὸς πλήρωσιν ὅλων τῶν ἀναγκῶν ἡθοπλαστικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως, τὸ Πρόστυνων. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς λειτουργίας τοῦ ἀδικαίωσε τὸν τίτλον αὐτὸν. Ἀλλ' ἡ Σχολὴ αὐτῆς ἥχθη εἰς ἐπίζηλον σημεῖον ἀκμῆς, αφ' ὅπου ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν καὶ εἶτα τὴν ἱδιοκτησίαν ἡ ρέκτις καὶ διακεκριμένη παιδαγωγὸς κυρία "Αννα Τριανταφυλλίδου, ὑπὸ τὴν δεξιωτάτην ἡγεσίαν τῆς ὁ. ποίας τὸ ἕδρυμα ἀπέβη ἀλλοθιών ἐγκαλλώπισμα τῆς γυναικείας ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἀνατολῇ.

Ἐύρυτάτης μορφώσεως, ὑπερόχον ἥθους καὶ πολυτίμου πείρας εὐμοιροῦνσα ἡ Διευθύντρια αὐτοῦ, Βοηθουμένη ὑπὸ ἐφαμίλλους ἀδελφάς, κατέστησε τὸ Παρθεναγωγένον της οἰκογένειαν μᾶλλον ἢ σχολεῖον. Ἀπέβλεψεν εἰς τὴν θεωρητικὴν ἀφ' ἐνὸς μόρφωσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτάτων παιδαγωγικῶν ἀρχῶν καὶ ἀφ' ἔτερου εἰς τὴν ἐφαρμογὴν πρακτικῶν γνώσεων, ἀπαραιτήτων εἰς τὸν καθ' ἡμέραν βίον. Ἀρμονικὸς συνδυασμὸς φιλολογικῆς ἀναπτύξεως καὶ οἰκοκυροσύνης. Τὰ ἐγκυκλοπαιδικὰ μαθήματα ὡς καὶ τὰ

"Αννα Τριανταφυλλίδης